

(המשך מעמוד 35)

עוררת השאלה מדוע לא גילה זאת במהלך מישפטו. אך מי שמכיר את ברנס יודע את התשובה. הצעיר היה מוכן לבלות את כל חייו בכלא, ובילבד שלא תתגלה "בושתו" ברבים.

נושא אחר שאותו העלה גולדברג בתור כירו היו הנעליים של רחל הלר. החיילת נמוכת-הקומה הקפידה מאוד על הופעתה. בכל פעם שהייתה יוצאת עם ביכונסקי, שאף הוא נמוך-קומה, הייתה לובשת נעליים שטוחות. כשיצאה עם גברים גבוהים, כמו עמוס ברנס, המתנשא לגובה של מטר

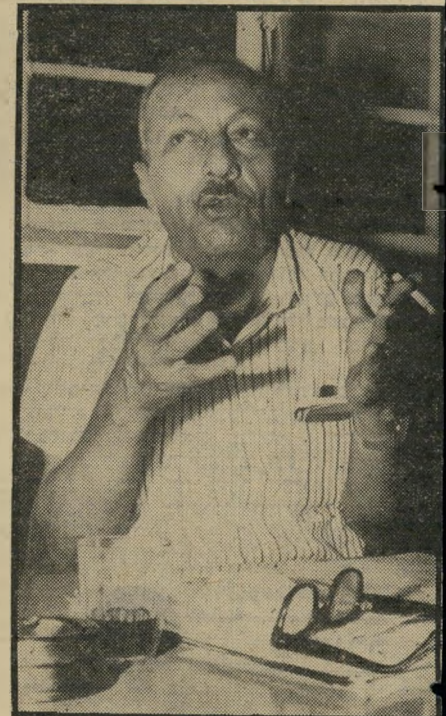
תובע לשעבר בראונר "הכל כשר"

ושמונים, לבשה נעלי-עקב. ידידתה של רחל בבית רוטנברג, משם יצאה אל דרכה האחרונה, העידה שרחל שאלה ממנה נע-ליים שטוחות עקב לפני הפגישה שלה בערב הרצח.

הקרנה

מיוחדת

גולדברג שמע מפי ברנס, כי הוריו דאגו נכונה אחרי ספג מכות-רצח מידי חוקריו, בעיקר יהודה אלבו ומרכוס. ברנס אף סיפר לגולדברג שהשיחזור לא היה אמיתי: "אחרי שהטפתי מכות ושררו אותי, הלכתי ועשיתי מה שהם אמרו לי — הצבעתי על המקומות שהם אמרו לי, וככה עשו את השיחזור." על פי גירסת ברנס אפשר לראות כסרט השיחור

חוקר לשעבר חדאד התביעה נדחקה

זור כיצד הוא מונחה על-ידי השוטרים לאורך כל מיבצע השיחזור. גולדברג ביקש לראות את הסרט, ואמנם נערכה הקרנה מיוחדת שבה השתתף גם נבות וגם אנשי היועץ המישפטי לממשלה. עינו החדה של גולדברג הב-

החקירה של מרכוס, לחשוף את כל האמת, ובילבד שתובטח לו חסינות. היועץ הי מישפטי לממשלה אישר את העיסקה ונבות נתן עדות מפורטת. אם יסתבר שהיא נכונה, תסבך העדות קצינים וחוקרים רבים במיטרה, ובעיקר את מרכוס.

האם היה מרכוס בעת השיחזור?

האם הכה מרכוס את ברנס? מדוע

החליפה רחל הלר את נעליה?

מדוע התחרט היועץ המישפטי לממשלה?

למרכוס לא הייתה שייכות לרצח רחל הלר לפני שהתברר ששני צוותי החקירה הקודמים נכשלו. אז התבקש מרכוס על-ידי המפכ"ל שאול רוזוליו, לעמוד בראש צוות שיחקר את הסיבות לכישלונם של שני הצוותים הקודמים.

חינה בשיפוצים ובעריכה שנעשו בסרט הווידאו, כשפנה אל נבות ושאל אותו על כך, הכחיש זה מכל וכל שנעשתה עריכה. לדבריו נבות: "רק החלפתי עד-שות וסרטים".

המיסמך נקרע

לגזרים

כשלב ברנס נעשה עוול וכי עושי העוול הם אנשי צוות החקירה בראשותו של מרכוס. גולדברג אף הצליח לעורר ספקות אצל אנשי היועץ המישפטי למר-שלה ובקרב קציני מיטרה בכירים. על סגנית פרקליט המדינה, יהודית קרפ, הוטל לחקור בפרשה. במשך שלושה חו-דים חקרה קרפ, אחת העובדות המצטיי-

חוקר מיוזרחי שתי פרשות

נות של משרד המישפטים, את כל חומר הראיות ואת העדויות.

בישיבה שנערכה לפני שבוע בלישכתו של היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, השתתפו פרקליט המדינה, גבריאל בן, עוזרתו קרפ, וראש אגף החקירות במיטרה, ניצב יחזקאל קרתי. באותה ישיבה קיבלו הארבעה החלטה נדירה: לבקש מבית-המישפט את חידוש מישפטו של עמוס ברנס. למחרת היום טילפן זמיר אל משתפתי הישיבה ואמר: "בואו נשקול את העניין עוד פעם במשך שבוע".

נבות שמע על ההחלטה של היועץ המישפטי ועל האפשרות שמישפט ברנס ייפתח מחדש. הוא הרגיש כנראה שה-קרע בוערת תחת רגליו ופנה למפכ"ל המיטרה, רביניצב אריה איצבן. נבות הציע להיות עדי-מדינה נגד אנשי צוות

פרקליט רם הנאשם התעקש

הוא הגיש לרוזוליו מיסמך עביכרס, כתוב בלשון בוטה, בו האשים את אנשי הצוותים הקודמים בשלומיאליות ובחוסר כישרון. המיסמך היה כה חמור עד שרר-זוליו קרע אותו לגזרים בנוכחות מרכוס.

שקר

בתום לב

אולם תוצאה אחת השיג המיסמך: מרכוס מונה על-ידי רוזוליו לעמוד בראש הצוות השלישי שחקר בפרשה. כשהחליט מרכוס שעמוס ברנס הוא הרך צה, הוא ביקש לעצרו מבלי ידיעת הצי-בור. מרכוס פנה לבית-המישפט בנצרת וסיפר לשופט, כי הוא מבקש לעצור את ברנס בחשד למעשים מגונים. הוא שיקר לשופט, והשקר התגלה במהלך מיש-פטו של ברנס.

כאשר התפוצצה הפרשה טען מרכוס, כי שיקר לבית-המישפט אחרי שקיבל לכך אישור ממפקדו, המפכ"ל רוזוליו. כשהבין מרכוס שהוא עלול להיות מובא לדין בגלל השקר הזה, ביקש להיפגש עם רוזוליו, כדי שהמפכ"ל יאשר שאכן הורה לו לעשות כן. רוזוליו התחמק מפגישה.

מרכוס הגיע לבניין המטה הארצי ובי-קש להתפרץ אל לישכת המפכ"ל בכוח. נהגו של המפכ"ל בלם אותו, ורוזוליו,

חשוד ביכונסקי עם רחל הלר, ברנס לא רצח

שמע צעקות, יצא לראות מה מתרחש סמוך ללישכתו. רק אז זכה מרכוס להי-פגש איתו, אך איש אינו יודע מה נאמר באותה פגישה. בסופו של דבר החליט היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור אה-רון ברק, שלא להעמיד את מרכוס לדין. ברק קיבל את טענתו של מרכוס, לפיה שיקר לבית-המישפט "בתום לב".

לדברי ברנס הוא ספג מכות נמרצות מידיהם של מרכוס ואלבו במהלך החק-רה, והופעלו עליו לחצים פסיכולוגיים ואימים בצד הבטחות-שווא. לכן חתם על הנזירות. אך כשהתבקש לערוך את השיחזור, לא ידע איך לשחזר, משום שלא היה קודם לכן במקום. או הורה לו אלבו ללכת במסלול, שבו, לדעת המיש-טרה, הלך הרוצח, ולהצביע על מקום הרצח. לדברי ברנס צילם נבות את הקטע שבו הוא אומר לאלבו: "טוב, אם אתה אומר שזה היה כאן, אז זה היה כאן".

מכות

במכונית

הקטע הראשון של המישפט לא הור-בבית-המישפט, וברנס הורשע.

לדברי ברנס היה מרכוס בשטח בעת השיחזור ואף היכה אותו, כאשר התחרט על הסכמתו להשתתף במעמד המבוים. מרכוס הכחיש זאת וטען כי כלל לא היה במקום. גם אנשי צוות החקירה האחר-רים טענו שמרכוס לא היה נוכח בשטח. על-פי עדותו של נבות מן השבוע שעבר, התחרט ברנס במהלך השיחזור וסירב להמשיך ולשתף פעולה. אז הועק מרכוס במכשיר-אלחוט. כשהגיע למקום הוכנס ברנס למכוניתו וספג בה שתי מכות. כשיצא ברנס מהמכונית הסכים להמשיך בשיחזור.

במשך חודשים רבים, בעיקר אחרי החנינה שהוענקה לעמוס אוריו, נרמז לברנס שנישיא המדינה מוכן להעניק לו חנינה. ברנס סירב לחתום על בקשת-חנינה והודיע, שאם זו תוענק לו הוא יסרב לצאת מהכלא. אני אצא מכאן רק אחרי שבת מישפט יגיד שאני לא אשם", פסק בהוקף.

אם אמנם יחלט, בסופו של דבר, לערוך מישפט חוזר, יהיה ברנס בין אסירי העולם הבודדים שניתנה להם הזדמנות נוספת להוכיח את הפותם בעודם כלואים אחרי סורג ובריח.

יוסי ינאי